

Conte 12

Un jove que tot just havia acabat els estudis havia de decidir quin camí triar. Seguir estudiant? Buscar una feina per guanyar diners? Anar a l'estranger a aprendre idiomes?

Passaven els dies i ni es decidia ni feia res. S'estava una pila d'hores tancat a la seva habitació rumiant i planificant el que podia ser millor per a ell.

Un dia el seu pare va seure al seu costat i li va explicar la següent història:

“Les gaseles, quan es lleven de bon matí, s'activen de seguida. El seu dia a dia consisteix en córrer com entrenament per salvar la vida, doncs en qualsevol moment, una lleona es creurà pel seu camí i hauran de fugir tot el de pressa que puguin perquè el seu enemic no els doni alcans. Les lleones, al mateix temps, es desperten i també s'activen i corren perquè el dia que es creuin amb una gasela, hauran de córrer molt ràpid per atrapar-la.

La gasela passa a l'acció per salvar la vida; la lleona, també passa a l'acció per salvar la vida i la dels seus cadells, sinó, poden morir de fam. Totes dues s'activen cada dia, cadascuna a la seva manera però les dues saben que per salvar la vida han de córrer cada dia.”

El pare, després de voler esperonar al seu fill amb aquestes paraules va seguir dient: tingues en compte fill meu que: pensar és bo, però la clau de l'èxit està en posar-se en marxa i actuar. Val més la saviesa adquirida per un gram de pràctica que la deguda a una gran teoria.

Reflexió:

És imprescindible saber on volem anar, però, qualsevol gran viatge comença amb el primer pas. No fer res o esperar a que les coses resolguin per si soles, són una excusa i el camí segur per no anar mai cap el lloc que pot proporcionar un possible èxit i una satisfacció personal.